

РЕШЕНИЕ

№ 36558

гр. София, 06.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **5731** по описа за **2025** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба на М. Г. М. против решение № 1349 от 09.04.2025 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/**, **НО**, 17-ти състав по анд. № 11757/2024 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-015232/08.07.2024 г. издадено от началник на сектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което на основание: чл.183, ал.5, т. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП и на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. са му отнети 10 контролни точки.

В касационната жалба са изложени твърдения за неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, постановено в противоречие с материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Счита, че неправилно съдът е кредитирал показанията на разпитаните свидетели, тъй като самите те са заявили, че не си спомнят за случая. Визира се, че не е извършил твърдяното нарушение в АУАН и НП. От съда се иска отмяна на оспорения съдебен акт, като постанови нов, с който да отмени наказателното постановление.

В съдебното заседание, касаторът, се явява лично, поддържа жалбата, оспорва нарушението като твърди, че полицейския автомобил е бил срещу него и служителите на реда не са имали видимост към светофара, на който е направил обратен завой. Представил е снимков материал. Претендира разноски по делото.

Ответникът по касационната жалба, не изпраща представител. По делото е постъпил отговор на касационна жалба от 23.07.2025 г. Оспорва изложените в касационната жалба твърдения. Твърди, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения -наказателното постановление и административния акт са издадени в законоустановените срокове. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата е основателна, а решението на СРС следва да бъде отменено.

Административен съд София – град, XXV касационен състав, след като обсъди приложените по делото доказателства, в контекста на становището на страните и релевираните касационни основания, съобразно правомощията си по чл.218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Депозираната касационна жалба е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, Районният съд, анализирайки събраните в хода на съдебното производство гласни доказателствени средства – показанията на актосъставителя и информацията в приобщените, по реда на чл. 283 от НПК, писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна следното, че на 12.06.2024 г., в 23:40 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]М. е управлявал собствения си лек автомобил марка „С. Ц5“ с рег. [рег.номер на МПС] , като на кръстовището образувано от [улица]и [улица]е навлязъл и е преминал на червен сигнал на работеща в нормален режим светофарна уредба, като не е съобразил поведението си със светлинните сигнали в нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

За цитираното нарушение и съставен е АУАН от 12.06.2024 г. – предпоставка за налагане на горепосоченото административно наказание „глоба“ с НП № 21-4332-015232/08.07.2024 г.

От правна страна, предвид събраните в хода на въззивното производство писмени и гласни доказателства, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, въззивният съд е приел, че оспореното НП е издадено от компетентен орган, АУАН е съставен, съобразно изискванията на ЗАНН, във връзка с което е потвърдил и оспореното НП.

Съставът на СРС е проверил обективно, пълно и всестранно отразените в АУАН и в наказателното постановление обстоятелства, посредством разпит на свидетели. Анализирал е в съвкупност всички доказателства (гласни и писмени), като е изложил мотиви за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност на санкционираното лице, които касационният съд изцяло споделя.

Постановеното решение е правилно, като направените в него изводи се споделят изцяло от настоящата касационна инстанция, поради което не следва да се повтарят. При правилно констатираните от Софийския районен съд факти и правилна преценка, в тяхната взаимовръзка и обусловеност на събраните гласни и писмени доказателства, настоящият състав намира, противно на убеждението на касатора, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му.

На следващо място в хода на съдебното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са основание за отмяна на постановеното съдебно решение. Въззивният съд е събрал и анализирал относимите доказателства. От разпита на свидетелите обективирани в протоколите от проведените с.з. и съвкупната преценка на събраните по делото

доказателства районният съдия е формирал правилен и обоснован извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 6, т.1 ЗДвП.

В тази връзка настоящият състав счита, че правилно са кредитирани от СРС като ясни и логични, независимо, че актосъставителя е заявил, че не си спомня за конкретния случай. Това е така, защото свидетелите имат служебното задължение ежедневно да констатира нарушения по ЗДвП, поради което от тях и не се изисква такава памет, че да могат детайлно да възпроизвеждат всеки един детайл, за всяко констатирано от тях нарушение. Освен това СРС подробно е обсъдил показанията на свидетеля и се е мотивирал защо ги е кредитирал. В същото време съдът се е мотивирал и защо кредитира свидетелските показания дадени от свидетеля Г., който ясно е заявил, че си спомня за конкретния случай, както и описва в детайли конкретната фактическа обстановка (л.101 от дело № 11757/2024г.). По отношение на липсата на видимост към конкретния светофар е посочил, че в действителност не са имали такава, но не е възможно светофара да прави конфликтна точка на това кръстовище. Още повече, че след спиране на процесния автомобил са изчакали няколко фази на светофара, за да се уверят в това обстоятелство.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, възприета от АНО за нарушена, участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Безспорно цитираната правна норма задължава водачите да съобразяват поведението си със светлинните сигнали и при положение, че в АУАН ясно е посочено, че автомобилът е преминал на забранителен светлинен сигнал, за санкционираното лице е ясно какво точно нарушение му е вменено и съответно в кой текст на закона е предвидено за него задължение, което той не е изпълнил.

Обратното би означавало да се подходи твърде формалистично, без да се държи сметка, че всеки правоспособен водач е длъжен да познава правилата за движение, в това число и чл. 37, ал.7 от Правилника за прилагане на Закона за движение по пътищата, в който е описано значението на светлинните сигнали и забраната за преминаване на червен светофар. Всяко несъобразяване със светлинните сигнали, вкл. и тези със забранителен характер, съставлява нарушение на ЗДвП, като това следва да е ясно на всеки правоспособен водач на МПС.

По отношение размера на наложеното наказание в размер на 100 лева настоящата инстанция, счита същата за правилно определена, тъй като е с фиксиран размер.

Тежестта на доказване в административно -наказателното производство е на страната, която оспорва НП и която следва да ангажира всички необходими доказателства във връзка с оспорване извършване на нарушението, предмет на наказателно-административния контрол. В този смисъл, нито с жалбата, нито в хода на делото касаторът не е ангажирал каквито и да било доказателства, подкрепящи твърденията му, изложени в жалбата.

Останалите, наведени от касатора касационни основания, също са подробно обсъдени в мотивите на решението на районния съд, изцяло възприети от настоящия състав. Същите мотиви съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти. Последните по несъмнен начин обективират извършването на нарушението, за което са наложени наказанията на санкционираното лице. Поради това, решението е обосновано и правилно и следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Предвид своевременно направената претенция от процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско

възнаграждение, такова следва да бъде присъдено в размер от 130 лв. на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София град, XXV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1349 от 09.04.2025 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 17-ти състав по анд. № 11757/2024 г.

ОСЪЖДА М. Г. М. да заплати на СДВР 130 лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: